

FÈLIX MARTÍ. APUNT PERSONAL
Isidor Cònsul

De les vegades que he col·laborat amb Fèlix Martí m'ha quedat un perfil de cinc punts: serietat, intel·ligència, eficàcia, idea clara de Catalunya i la necessitat, sobretot, de projectar-la en àmbits internacionals. En aquestes memòries recorda que, els anys 1985 i 1986, em va encomanar, des del Centre Unesco de Catalunya, un resum de l'activitat literària que, traduïda a l'anglès (*Catalan literary activity in 1985* i *Catalan literary activity in 1986*) es va editar en forma de fulletó i es va difondre per alguns milers d'adreces culturals i polítiques de tot el món.

Era un fulletó modest que es va convertir, però, en la base d'una revista de més volada "Catalan Writing". L'any 1987 li vaig dur el projecte i, plegats, la vam presentar a Joaquim Ferrer, llavors conseller de cultura, amb la maqueta i el primer número enllestit. El projecte, finalment, va aterrar a la Institució de les Lletres Catalanes, que reprenia les activitats mig segle després de la seva creació. Crec que "Catalan Writing" era un projecte digne i de futur, sobretot si es pensa en la perspectiva de Frankfurt 2007, que els funcionaris de l'administració pública, amb l'eficàcia que els caracteritza, es van encarregar que anés llanguint i fo nent fins al no res.

Després vam trobar-nos en altres històries: al consell assessor de la revista "Catalònia", en la jugada de formació catalana de la princesa Cristina de Borbó, l'any 1992, i, sobretot, en el procés de la Declaració Universal dels Drets Lingüístics, el 1996. La darrera trobada, per ara, ha estat en l'edició d'aquest volum de memòries, *Diplomàtic sense estat*, del qual, com a editor, me'n sento prou orgullós.